

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«УКРАВТОЛІЗИНГ»

**Фінансова звітність, яка
складена відповідно до МСФЗ
(Примітки до річної фінансової звітності)**
за рік, що закінчився
31 грудня 2017 року

	Стор.
1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ.....	3
2. ПЕРЕЛІК ФОРМ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК, ЩО ЗАВЕРШИВСЯ 31 грудня 2017 РОКУ.....	4
3. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ	4
4. ІСТОТНІ СУДЖЕННЯ І ДЖЕРЕЛА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ У ОЦІНКАХ.....	11
5. АДМІНІСТРАТИВНІ ВИТРАТИ.....	12
6. ІНШІ ОПЕРАЦІЙНІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ.....	12
7. ФІНАНСОВІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ.....	12
8. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК.....	12
9. ОСНОВНІ ЗАСОБИ.....	15
10. ГРОШОВІ КОШТИ	18
11. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА РЕЗЕРВИ.....	18
12. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ.....	20
13. ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОЇ ДАТИ.....	20
14. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.....	20

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «УКРАВТОЛІЗИНГ» (надалі – Товариство або Компанія) створене відповідно до чинного законодавства України для здійснення господарської діяльності у формі товариства з додатковою відповідальністю згідно з Законом України «Про господарські товариства» з урахуванням особливих вимог Закону України «Про страхування».

Місцезнаходження та адреса Товариства: Україна, 01004, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 15/2.
Телефон (044) 594 - 87 - 00; факс (044) 594-87-04.

Фінансово-господарська діяльність здійснюється на основі Статуту, Свідоцтва про державну реєстрацію (серія А00 № 798841 від 15.03.2006, виданий Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією).

Предметом діяльності Товариства є Фінансовий лізинг; Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення Діяльність телефонних центрів; Допоміжне обслуговування наземного транспорту; Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у.; Оцінювання ризиків та завданої шкоди; Діяльність страхових агентів і брокерів; Інша допоміжна діяльність у сфері страхування та пенсійного забезпечення; Інша професійна, наукова та технічна діяльність, н. в. і. у.

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «УКРАВТОЛІЗИНГ» протягом 2017 року не мало відкритих філій чи представництв.

Функціональною валютою звітності є гривня. Звітність складена в тисячах гривень.

2. Перелік форм фінансової звітності за рік, що завершився 31 грудня 2017 р.

Відповідно до статті 12-1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 № 996-XIV (далі – Закон про бухгалтерський облік) Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку №1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 №73, яким визначено склад статей фінансової звітності і у відповідних додатках затверджено форми фінансової звітності за 2017 рік, у складі звітних даних за 2017 рік Товариство подає Баланс (звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2017, Звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) за 2017 рік, Звіт про рух грошових коштів за 2017 рік, Звіт про власний капітал за 2017 рік.

В зв'язку з тим, що зазначені нормативні документи Міністерства фінансів України визначають заповнення зазначених форм звітності в одиницях виміру - в тисячах гривень без десяткових знаків, ці Примітки, а також пояснення суттєвих статей Балансу (звіту про фінансовий стан), Звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід), Звіту про рух грошових коштів, за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року, Звіту про власний капітал за 2017 рік, наведені також в тисячах гривень без десяткових знаків.

3. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Основні засоби

Основні засоби, придбані після дати переходу на МСФЗ, враховуються у звіті про фінансове положення за первинною вартістю, що включає всі витрати, необхідні для доведення активу до стану, придатного до використання, за вирахуванням накопиченої амортизації і збитків від знецінення.

Капіталізовані витрати включають основні витрати на модернізацію і заміну частин активів, які збільшують термін їх корисної експлуатації або покращують їх здатність генерувати доходи. Витрати на ремонт і обслуговування основних засобів, які не відповідають приведеним вище критеріям капіталізації, відображаються в звіті про сукупні доходи і витрати того періоду, в якому вони були понесені.

Сума, що амортизується, – це первинна вартість об'єкту основних засобів або переоцінена вартість, за вирахуванням його ліквідаційної вартості. Ліквідаційна вартість активу – це передбачувана сума, яку підприємство отримало б на даний момент від реалізації об'єкту основних засобів після вирахування очікуваних витрат на вибуття, якби даний актив вже досяг того віку і стану, в якому, імовірно, він знаходився в кінці свого терміну корисного використання.

Амортизація основних засобів призначена для списання суми, що амортизується, впродовж терміну корисного використання активу і розраховується з використанням прямолінійного методу. Терміни корисного використання груп основних засобів представлені таким чином:

Будинки	20-80 років
Обладнання	2-10 років
Транспортні засоби	5-10 років
Меблі та інші основні засоби	4-10 років
Земля	Не амортизується

Ліквідаційна вартість, терміни корисного використання і метод нарахування амортизації передивляються на кінець кожного фінансового року. Вплив будь-яких змін, що виникають від оцінок, зроблених в попередні періоди, враховується як зміна облікової оцінки.

Дохід або збиток, що виникають в результаті вибуття або ліквідації об'єкту основних засобів, визначається як різниця між сумами від продажу і балансовою вартістю активу і признається в прибутках і збитках.

Незавершене будівництво включає витрати, безпосередньо пов'язані з будівництвом основних засобів, плюс відповідний розподіл змінних накладних витрат, безпосередньо пов'язаних з будівництвом. Незавершене будівництво не амортизується.

Амортизація незавершеного будівництва, аналогічно об'єктам основних засобів, починається з моменту готовності даних активів до експлуатації, тобто коли вони знаходяться в місці і стані, що забезпечує їх функціонування відповідно до намірів керівництва.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи з кінцевими термінами використання, придбані в рамках окремих операцій, враховуються за вартістю придбання за вирахуванням накопиченої амортизації і накопиченого збитку від знецінення. Амортизація нараховується рівномірно протягом терміну корисного використання нематеріальних активів. Очікувані терміни корисного використання і метод нарахування амортизації аналізуються на кінець кожного звітного періоду, при цьому всі зміни в оцінках відбиваються в звітності без перерахування порівняльних показників.

Нематеріальні активи з невизначеними термінами використання, придбані в рамках окремих операцій, враховуються за вартістю придбання за вирахуванням накопиченого збитку від знецінення.

Нематеріальний актив списується при продажі або коли від його майбутнього використання або вибуття не очікується економічних вигод. Дохід або збиток від списання нематеріального активу, що є різницею між чистими сумами від вибуття і балансовою вартістю активу, включається в звіт про сукупні доходи і витрати у момент списання.

Знецінення основних засобів і нематеріальних активів

Компанія проводить перевірку наявності індикаторів знецінення балансової вартості матеріальних і нематеріальних активів. В разі виявлення будь-яких таких індикаторів розраховується відшкодована вартість відповідного активу для визначення розміру збитку від знецінення (якщо такий є). Якщо неможливо оцінити відшкодовану вартість окремого активу, Компанія оцінює відшкодовану вартість генеруючої одиниці, до якої відноситься такий актив.

Нематеріальні активи з невизначеним терміном корисного використання і нематеріальні активи, не готові до використання, оцінюються на предмет знецінення як мінімум щорік і при виявленні будь-яких ознак можливого знецінення.

Відшкодована вартість визначається як більше із справедливої вартості активу за вирахуванням витрат на реалізацію і експлуатаційної цінності. При оцінці експлуатаційної цінності, очікувані майбутні потоки грошових коштів дисконтуються до приведеної вартості з використанням ставки дисконтування до оподаткування, що відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей в часі і ризиків, властивих даному активу, відносно яких оцінка майбутніх грошових потоків не коректувалася.

Якщо відшкодована вартість активу (або генеруючої одиниці) виявляється нижчою за його балансову вартість, балансова вартість цього активу (генеруючої одиниці) зменшується до відшкодованої вартості. Збитки від знецінення відразу відображаються в прибутках і збитках, за винятком випадків, коли актив враховується за оціненою вартістю. В цьому випадку збиток від знецінення враховується як зменшення резерву по переоцінці.

У випадках, коли збиток від знецінення згодом відновлюється, балансова вартість активу (генеруючої одиниці) збільшується до суми, отриманої в результаті нової оцінки його відшкодованої вартості, так, щоб нова балансова вартість не перевищувала балансову вартість, яка була б визначена, якби по цьому активу (генеруючій одиниці) не був відображений збиток від знецінення в попередні роки. Відновлення збитку від знецінення відразу ж відображається в прибутках і збитках, за винятком випадків, коли актив враховується за оціненою вартістю. В цьому випадку відновлення збитку від знецінення враховується як збільшення резерву по переоцінці.

Фінансові інструменти

Фінансові активи і фінансові зобов'язання визнаються, коли Компанія Групи стає стороною договірних відносин по відповідному фінансовому інструменту.

Фінансові активи і фінансові зобов'язання спочатку признаються за справедливою вартістю. Транзакційні витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням або випуском фінансових активів і фінансових зобов'язань (окрім фінансових активів і фінансових зобов'язань, відбиваних за справедливою вартістю через прибутки або збитки), відповідно збільшують або зменшують справедливу вартість фінансових активів або фінансових зобов'язань при первинному визнанні. Транзакційні витрати, що безпосередньо відносяться до придбання фінансових активів або фінансових зобов'язань, які відображено за справедливою вартістю через прибутки або збитки, відносяться безпосередньо на прибутки і збитки. Облікова політика відносно подальшої переоцінки цих інструментів розкривається у відповідних розділах облікової політики, викладеній нижче.

Фінансові активи і фінансові зобов'язання, які взаємно зараховуються, а чисті суми відображаються в балансі, лише тоді, коли Компанія має юридично закріплене право заліку визнаних сум і має намір або погасити їх на нетто-основі, або одночасно реалізувати актив і погасити зобов'язання.

Метод ефективної ставки проценту

Це метод розрахунку амортизованої вартості боргового інструменту і розподілу процентних доходів на відповідний період. Ефективна процентна ставка – це ставка дисконтування очікуваних майбутніх грошових надходжень (включаючи всі отримані або зроблені платежі по борговому інструменту, що є невід'ємною частиною ефективної ставки відсотка, витрати по оформленню операції і інші премії або дисконт) на очікуваний термін до погашення боргового інструменту або (якщо застосовано) на коротший термін до балансової вартості на момент прийняття боргового інструменту до обліку.

Фінансові активи

Фінансові активи Групи складаються з наступних категорій: оцінюваних за справедливою вартістю через прибутки і збитки («ОСВЧПЗ»), утримуваних до погашення («УДП»), таких, що є в наявності для продажу («НДП»), а також позик, дебіторської заборгованості і грошових коштів. Віднесення фінансових активів до тієї або іншої категорії залежить від їх особливостей і цілей придбання і відбувається у момент їх прийняття до обліку. Всі стандартні операції по покупці або продажу фінансових активів признаються на дату здійснення операції. Стандартні операції по покупці або продажу є покупкою або продажем фінансових активів, що вимагає постачання активів в терміни, встановлені нормативними актами або ринковою практикою.

Фінансові активи категорії ОСВЧПЗ

Фінансові активи класифікуються як *ОСВЧПЗ*, або якщо вони призначені для торгівлі, або кваліфіковані при первинному віддзеркаленні в обліку як *ОСВЧПЗ*.

Фінансовий актив класифікується як «призначений для торгівлі», якщо він:

- отримується з основною метою перепродати його в майбутньому;
- при первинному прийнятті до обліку є частиною портфеля фінансових інструментів, які управляються Компанією як єдиний портфель, по якому є недавня історія короткострокових покупок і перепродажів; або
- є деривативом, не позначеним як інструмент хеджування в операції ефективного хеджування.

Фінансовий актив, що немає «призначеним для торгівлі», може бути позначений як *ОСВЧПЗ*

у момент прийняття до обліку, якщо:

- вживання такої класифікації усуває або значно скорочує дисбаланс в оцінці або обліку активів і зобов'язань, який міг би виникнути інакше;
- фінансовий актив є частиною групи фінансових активів, фінансових зобов'язань або групи фінансових активів і зобов'язань, управління і оцінка якої здійснюється на основі справедливої вартості відповідно до документально оформленої стратегії управління ризиками або інвестиційної стратегії Компанії, і інформація про таку групу представляється усередині організації на цій основі; або
- фінансовий актив є частиною інструменту, що містить один або декілька вбудованих деривативів, і МСБО39 «Фінансові інструменти: визнання і оцінка» дозволяє класифікувати інструмент в цілому (актив або зобов'язання) як *ОСВЧПЗ*.

Фінансові активи ОССЧПУ відображаються за справедливою вартістю з віддзеркаленням переоцінки в прибутках і збитках. Дивіденди і відсотки, отримані по фінансовому активу, відображаються по рядку «Інші доходи/(витрати), нетто» звіту про сукупні доходи і витрати.

Фінансові активи, які наявні у наявності для продажу.

Акції і облігації, що погашаються, які звертаються на організованих ринках, класифікуються як що «є в наявності для продажу» і відображаються за справедливою вартістю. У Компанії також є вкладення в акції, що не звертаються на організованому ринку, які також класифікуються як фінансові активи категорії НДП і враховуються за справедливою вартістю (оскільки керівництво вважає, що справедливу вартість можливо надійно оцінити).

Доходи і витрати, зміни справедливій вартості, що виникають в результаті, признаються в іншому сукупному доході і накопичуються в резерві переоцінки фінансових вкладень, за винятком випадків із знеціненням процентного доходу, розрахованого по методу ефективної процентної ставки, і курсових різниць, які признаються в прибутках і збитках. При вибутті або знеціненні фінансового активу накопичені доходи або витрати, що раніше визнаються в резерві переоцінки фінансових вкладень, відносяться на фінансові результати в періоді вибуття або знецінення.

Дивіденди, що нараховуються по пайовим цінним паперам категорії НДП, відносяться на фінансові результати при виникненні у Компанії права на їх здобуття.

Справедлива вартість грошових активів в іноземній валюті категорії НДП визначається в тій же валюті і перераховується за обмінним курсом на звітну дату. Курсові різниці, які відносяться на прибутки або збитки, визначаються виходячи з амортизованої вартості грошового активу. Інші курсові різниці признаються в іншому сукупному доході.

Знецінення фінансових активів

Фінансові активи оцінюються на наявність ознак знецінення на кожну дату балансу. Фінансові активи вважаються знеціненими, коли існують об'єктивні свідчення того, що в результаті одного або більш подій, які трапилися після первинного визнання фінансового активу, на передбачуваний майбутній рух грошових коштів від даної інвестиції надана негативна дія.

Об'єктивні свідчення знецінення можуть включати:

- істотні фінансові скрути емітента або контрагента; або
- невиконання зобов'язань або несплата в строк відсотків або основної суми заборгованості; або
- коли існує вірогідність, що позичальник збанкрутує або проводитиме фінансову реорганізацію.

Для таких категорій фінансових активів, як торгівельна дебіторська заборгованість, для яких не проводилася індивідуальна оцінка на предмет їх знецінення, подальша оцінка на предмет знецінення проводиться на колективній основі. Об'єктивним свідченням знецінення для портфеля дебіторської заборгованості може служити минулий досвід Компанії по зборі платежів, а також спостережувані зміни в загальнодержавних або регіональних економічних умовах, які можуть вказувати на можливе невиконання зобов'язань відносно погашення дебіторської заборгованості.

Для фінансових активів, які відображено за амортизованою вартістю, сумою знецінення є різниця між балансовою вартістю активу і поточною вартістю передбачуваних майбутніх потоків грошових коштів, дисконтованих по первинній ефективній ставці відсотка для даного фінансового активу.

Збиток від знецінення безпосередньо зменшує балансову вартість всіх фінансових активів, за винятком торгівельної дебіторської заборгованості, зниження вартості якої здійснюється за рахунок резерву під знецінення. В разі визнання безнадійною торгівельна дебіторська заборгованість списується також за рахунок резерву. Отримані згодом відшкодування раніше списаних сум кредитують рахунок резерву. Зміни резерву відбиваються в прибутках і збитках.

Якщо фінансовий актив категорії НДП визнається знеціненим, то доходи або витрати, накопичені в іншому сукупному прибутку, переносять в прибутки або збитки за період.

Якщо в наступному періоді розмір збитку від знецінення фінансового активу (за винятком пайових інструментів категорії НДП) зменшується і таке зменшення може бути об'єктивно прив'язано до події, яка мала місце після визнання знецінення, то раніше відображений збиток від знецінення відновлюється через прибутки та збитки. При цьому балансова вартість фінансових активів на дату відновлення збитку від знецінення не може перевищувати балансову вартість, яка була б відображена у випадку, якщо б знецінення не визнавалося.

Збитки від знецінення інструментів капіталу, категорії НДП, раніше відображені в прибутках і збитках, не відновлюються. Будь-яке збільшення справедливої вартості таких активів після визнання збитку від знецінення відбивається безпосередньо в іншому сукупному прибутку.

Припинення визнання фінансових активів

Компанія припиняє визнавати фінансові активи тільки в разі припинення договірних прав на грошові потоки по них або в разі передачі фінансового активу і відповідних ризиків і вигод іншому підприємству.

Якщо Компанія не передає і не зберігає практично всі ризики та вигоди від володіння активом та продовжує контролювати переданий актив, то вона продовжує відображати свою частку в даному активі і пов'язані з ним можливі зобов'язання.

Якщо Компанія зберігає практично всі ризики та вигоди від володіння переданим фінансовим активом, вона продовжує враховувати даний фінансовий актив, а отримані при передачі засоби відображає у вигляді забезпечення позики.

При повному припиненні визнання фінансового активу різниця між балансовою вартістю активу та сумою отриманого і належного до отримання винагороди, а також дохід або витрата, накопичений в іншому сукупному прибутку, відносяться на прибутки і збитки.

Якщо фінансовий актив списується не повністю (наприклад, коли підприємство зберігає за собою можливість викупити частину переданого активу або зберігає за собою частину ризиків і вигод, пов'язаних з володінням (але не «практично всі» ризики і вигоди), при цьому контроль підприємства над активом зберігається), Компанія розподіляє балансову вартість даного фінансового активу між утримуваною і частиною, яка списується, пропорційно до справедливої вартості цих частин на дату передачі. Різниця між балансовою вартістю, розподіленою на частину, яка списується, і сумою отриманої винагороди за частину, яку списується, а також будь-які накопичені розподілені на цю частину доходи або витрати, визнані в іншому сукупному прибутку, відносяться на прибутки і збитки. Доходи або витрати, визнані в іншому сукупному прибутку, розподіляються також пропорційно справедливій вартості утримуваної і частини, які списуються.

Позики та дебіторська заборгованість

Торгова дебіторська заборгованість, видані позики та інша дебіторська заборгованість, які мають фіксовані або визначені платежі, і які не котируються на активному ринку, класифікуються як позики та дебіторська заборгованість. Позики та дебіторська заборгованість оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка, за вирахуванням збитку від знецінення. Процентні доходи визнаються із застосуванням методу ефективної ставки відсотка, за винятком короткострокової дебіторської заборгованості, коли визнання процентів не буде суттєвим.

Внутрішньогрупові позики та дебіторська заборгованість у індивідуальній звітності обліковуються по балансовій вартості.

Грошові кошти

Грошові кошти включають кошти в касі та грошові кошти на рахунках у банках, а також банківські депозити з початковим строком менше трьох місяців.

Строкові депозити

Строкові депозити включають в себе банківські депозити з початковим строком від місяця до року.

Фінансові зобов'язання і дольові інструменти

Класифікація як зобов'язання або капіталу

Боргові і часткові фінансові інструменти, випущені підприємствами Компанії, класифікуються як фінансові зобов'язання або капітал виходячи з суті відповідного договору, а також визначень фінансового зобов'язання та інструмента власного.

Фінансові зобов'язання

Фінансові зобов'язання класифікуються або як «оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток» («ОСВЧПЗ»), або як «інші фінансові зобов'язання».

Фінансові зобов'язання категорії ОСВЧПЗ

Класифікуються як ОСВЧПЗ, або якщо вони призначені для торгівлі, або кваліфіковані при первинному відображенні в обліку як ОСВЧПЗ.

Фінансове зобов'язання класифікується як «призначене для торгівлі», якщо воно:

- набувається з основною метою зворотного викупу його в майбутньому;
- при первинному прийнятті до обліку є частиною портфеля фінансових інструментів, які управляються Компанією як єдиний портфель, за яким є недавня історія короткострокових покупок і перепродажів; або
- є деривативом, не позначеним як інструмент хеджування в угоді ефективного хеджування.

Фінансове зобов'язання, що не є «призначеним для торгівлі», може бути позначено як ОСВЧПЗ в момент прийняття до обліку, якщо:

- застосування такої класифікації усуває або значно скорочує дисбаланс в оцінці або обліку активів і зобов'язань, який міг би виникнути в іншому випадку;
- фінансове зобов'язання є частиною групи фінансових активів, фінансових зобов'язань або групи фінансових активів і зобов'язань, управління та оцінка якої здійснюється на основі справедливої вартості відповідно до документально оформленої стратегією управління ризиками або інвестиційної стратегії Компанії, і інформація про такий групі представляється всередині організації на цій основі; або
- фінансове зобов'язання є частиною інструменту, що містить один або кілька вбудованих деривативів, та МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» дозволяє класифікувати інструмент в цілому (актив або зобов'язання) як ОСВЧПЗ.

Фінансові інструменти категорії ОСВЧПЗ відображаються за справедливою вартістю з віднесенням переоцінки на рахунок прибутків і збитків. Відсотки, сплачені за фінансовим зобов'язанням, відображаються по рядку «Інші доходи / (витрати), нетто» звіту про сукупні доходи та витрати.

Інші фінансові зобов'язання

Інші фінансові зобов'язання, включаючи позики, спочатку оцінюються за справедливою вартістю, за вирахуванням витрат на здійснення операції. Інші фінансові зобов'язання згодом оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Списання фінансових зобов'язань

Компанія списує фінансові зобов'язання тільки у разі їх погашення, анулювання або закінчення строку вимоги по них. Різниця між балансовою вартістю списаного фінансового зобов'язання і сплаченим або належними до сплати винагородою визнається в прибутках і збитках.

Торгівельна та інша кредиторська заборгованість

Торгова та інша кредиторська заборгованість оцінюється при первинному визнанні за справедливою вартістю, та згодом вона оцінюється за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Резерви

Резерви визнаються, коли у Компанії є поточне зобов'язання (юридична або конструктивне), що виникло в результаті минулих подій, для погашення якого, ймовірно, потрібне вибуття ресурсів, що втілюють економічні вигоди, і при цьому можна здійснити достовірну оцінку даного зобов'язання.

Сума, визнана в якості резерву, є найкращою оцінкою компенсації, необхідної для врегулювання поточного зобов'язання на звітну дату, беручи до уваги всі ризики і невизначеності, супутні даним зобов'язанням. У тих випадках, коли резерв оцінюється з використанням потоків грошових коштів, за допомогою яких передбачається погасити поточний зобов'язання, його балансова вартість являє собою поточну вартість даних грошових потоків.

У тих випадках, коли деякі або всі економічні вигоди, які потрібні для реалізації резерву, передбачається отримати від третьої сторони, така дебіторська заборгованість визнається як актив, якщо точно відомо, що компенсація буде отримана, і суму такої дебіторської заборгованості можна визначити достовірно.

Запаси

Запаси складаються, головним чином, з товарів, утримуваних для продажу. Матеріали представлені витратними запасними частинами і матеріалами, використовуваними для обслуговування та ремонту основних засобів. Запаси відображаються за найменшою з двох величин: собівартості і чистої вартості реалізації.

Собівартість розраховується з використанням методів ФІФО для запасних частин, утримуваних для продажу, та матеріалів та ідентифікаційного методу для визначення собівартості автомобілів, утримуваних для продажу.

Передплати постачальникам

Передплати постачальникам відображаються за собівартістю, за вирахуванням резерву під сумнівну заборгованість.

Оренда

Оренда класифікується як фінансова, коли за умовами оренди орендар бере на себе всі основні ризики і вигоди, пов'язані з володінням орендованим активом. Вся інша оренда класифікується як операційна.

Компанія як орендар

Платежі з операційної оренди відносяться на витрати рівномірно протягом терміну оренди, за винятком випадків, коли інший метод розподілу витрат точніше відповідає тимчасовому розподілу економічних вигод від орендованих активів. Умовні орендні платежі, що виникають за договорами операційної оренди, визнаються як витрати в тому періоді, в якому вони були понесені.

Компанія як орендодавець

Доходи від операційної оренди визнаються за прямолінійним методом протягом терміну дії відповідної оренди. Первісні прямі витрати орендодавців, які прямо відносяться на підготовку та укладання договорів операційної оренди, додаються до балансової вартості орендованого активу і визнаються на прямолінійній основі протягом строку дії оренди.

Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток або збиток за рік являють собою суму поточного та відстроченого податку.

Поточний податок

Сума поточного податку визначається виходячи з величини оподаткованого прибутку за рік. Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток розраховується з використанням ставок оподаткування, встановлених законодавством, що набрав або практично набрав чинності на звітну дату.

Відстрочений податок

Відстрочений податок визнається у відношенні тимчасових різниць між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та відповідними даними податкового обліку, використаними при розрахунку оподатковуваного прибутку.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання з податку на прибуток розраховуються з використанням ставок оподаткування (а також положень податкового законодавства), встановлених законодавством, що набрало або практично набрав чинності на звітну дату, які ймовірно діятимуть у період реалізації податкового активу або погашення зобов'язання. Оцінка відстрочених податкових зобов'язань і активів відображає податкові наслідки намірів Компанії (станом на звітну дату) у відношенні способів відшкодування або погашення балансової вартості активів та зобов'язань.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання показуються у звітності згорнуто, якщо існує законне право провести взаємозалік поточних податкових активів і зобов'язань, що відносяться до податку на прибуток, що справляється одним і тим самим податковим органом, і Компанія має намір здійснити взаємозалік поточних податкових активів і зобов'язань.

Пенсійні зобов'язання

Державний пенсійний план з визначеними внесками - Компанія здійснює внески в Державний пенсійний фонд України виходячи з заробітної плати кожного працівника. Витрати Компанії за такими внесками включені до статті «Заробітна плата і відповідні витрати». Дана сума включається до витрат того періоду, коли вони фактично понесені.

Визнання доходів

Доходи від реалізації визнаються в розмірі справедливої вартості винагороди, отриманої або якій підлягає отриманню, і являють собою суми до отримання за товари та послуги, надані в ході звичайної господарської діяльності.

Надання послуг

Доходи від надання послуг визнаються, коли: сума доходів може бути достовірно визначена; існує ймовірність того, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надійдуть Компанії і понесені або очікувані витрати, пов'язані з операцією, можуть бути достовірно визначені.

Умовні зобов'язання та активи

Умовні зобов'язання не визнаються у фінансовій звітності. Такі зобов'язання розкриваються у примітках до фінансової звітності, за винятком тих випадків, коли ймовірність відтоку ресурсів, що втілюють економічні вигоди, є незначною. Умовні активи не визнаються у консолідованій фінансовій звітності, але розкриваються у примітках в тому випадку, якщо існує достатня ймовірність припливу економічних вигод.

4. ІСТОТНІ СУДЖЕННЯ І ДЖЕРЕЛА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ У ОЦІНКАХ

Істотні судження в процесі застосування облікової політики.

У процесі застосування облікової політики Компанії керівництво зробило певні професійні судження, окрім тих, які вимагають використання оцінок, які мають найбільш істотний вплив на суми, визнані в консолідованій фінансовій звітності. Ці судження, серед іншого, включають правомірність застосування припущення щодо здатності вести свою діяльність на безперервній основі.

Основні джерела невизначеності оцінок - Нижче наведені ключові припущення щодо майбутнього, а також основні джерела невизначеності оцінок на кінець звітного періоду, які мають істотний ризик стати причиною внесення суттєвих коригувань до балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року.

(a) *Строки корисного використання основних засобів*

Оцінка строків корисного використання об'єктів основних засобів залежить від професійного судження керівництва, яке засноване на досвіді роботи з аналогічними активами. При визначенні строків корисного використання активів керівництво бере до уваги умови очікуваного використання активів, моральний знос, фізичний знос і умови праці, в яких будуть експлуатуватися дані активи. Зміна будь-якого з цих умов або оцінок може в результаті привести до коригування майбутніх норм амортизації.

(в) Відстрочені податкові активи

У грудні 2010 року був прийнятий Податковий кодекс України, який суттєво змінив податкові закони і ставки оподаткування. Суми і терміни сторнування тимчасових різниць залежать від прийняття істотних суджень керівництва Компанії на підставі оцінки майбутньої облікової та податкової вартості основних засобів.

Відстрочені податкові активи визнаються для всіх невикористаних податкових збитків в тій мірі, в якій ймовірно отримання оподаткованого прибутку, за рахунок якого можливо буде реалізувати дані збитки. Від керівництва вимагається прийняття істотного професійного судження при визначенні суми відстрочених податкових активів, які можна визнати, на основі очікуваного терміну і рівня оподатковуваних прибутків з урахуванням стратегії майбутнього податкового планування.

5. АДМІНІСТРАТИВНІ ВИТРАТИ

Адміністративні витрати за 2017 рік були представлені наступним чином:
тис. грн.

Матеріальні затрати	147
Витрати на оплату праці	1937
Відрахування на соціальні заходи	429
Амортизація	36
інші	835

6. ІНШІ ОПЕРАЦІЙНІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ

Інші операційні доходи та витрати за 2017 рік були представлені наступним чином:

Інші операційні доходи	317
Інші операційні витрати	69

7. ФІНАНСОВІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ

Фінансові доходи та витрати за 2017 рік були представлені наступним чином:

Фінансові витрати	0
Інші фінансові доходи	42

8. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК

Податковий Кодекс України був офіційно прийнятий в грудні 2010 року.

У зв'язку із застосуванням нового підходу до оподаткування прибутку підприємств, з 01 січня 2015р., докорінно змінилося формулювання об'єкта оподаткування. Тепер об'єкти, які підлягають оподаткуванню,

визначено одразу в декількох статтях ПКУ. Основне визначення наведено у пп. 134.1.1 ПКУ і передбачає загальні правила оподаткування прибутку та спеціальні правила оподаткування доходу страховика:

- за загальним правилом, об'єктом оподаткування є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього розділу;
- за спеціальним правилом – дохід за договорами страхування, визначений згідно з пп. 141.1.2 ПКУ.

У свою чергу, пп. 141.1.2 ПКУ передбачено, що об'єкт оподаткування страховика, до якого застосовується ставка, визначена відповідно до пп. 136.2.1 та 136.2.2 цього Кодексу, розраховується як сума страхових платежів, страхових внесків, страхових премій, нарахованих за договорами страхування і співстрахування. При цьому страхові платежі, страхові внески, страхові премії за договорами співстрахування включаються до складу об'єкта оподаткування страховика тільки в розмірі його частки страхової премії, передбаченої договором співстрахування.

Підпунктом 141.1.1 ПКУ встановлено такі ставки:

– для податку на прибуток використовується базова (основна) ставка податку: 18 відсотків (п. 136.1 ПКУ);

Основні компоненти (відшкодування) / витрат з податку на прибуток на кожну звітну дату були представлені таким чином:

	(тис.грн.)		
	2017р.	2016р.	2015р.
Витрати з податку на прибуток	16,6	23,2	24,3

Згідно МСФЗ 12 «Податок на прибуток», відстрочені податкові зобов'язання – суми податків на прибуток, що підлягають сплаті в майбутніх періодах відповідно до оподатковуваних тимчасових різниць що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи – це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- а) тимчасових різниць, що не підлягають оподаткуванню;
- б) перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди;
- в) перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу. Платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу, не більше одного разу протягом безперервної сукупності років в кожному з яких виконується цей критерій щодо розміру доходу. Про прийняте рішення платник податку зазначає у податковій звітності з цього податку, що подається за перший рік в такій безперервній сукупності років. В подальші роки такої сукупності коригування фінансового результату також не застосовуються (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

Якщо у платника, який прийняв рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу, в будь-якому наступному році річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період перевищує двадцять мільйонів гривень, такий платник визначає об'єкт оподаткування починаючи з такого року шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці, визначені відповідно до положень цього розділу.

Для цілей цього підпункту до річного доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами бухгалтерського обліку, включається дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні доходи, фінансові доходи, інші доходи. дохід за договорами страхування, визначений згідно з підпунктом 141.1.2 пункту 141.1 статті 141 ПКУ.